

som er Gjenstand for Afhændelsen. Han fandt Indholdet af denne Bestemmelse gaadefuldt; det havde ikke været ham muligt at opdage, hvad Meningen rettelig skulde være, og han fremsatte forskellige Betragtninger i saa Henseende. Jeg skal svare, hvad jeg allerede udtalte i mit første Foredrag, da jeg havde den Ære at forelægge vore Ændringer, at Flertallet sætter overordentlig liden Pris paa dette Ændringsforslag, og at, dersom det virkelig skulde forekomme Landstingets Flertal for tvivlsomt, om det var nødvendigt at betyde dem, der fremtidig skulle læse Loven, at § 1 kun handler om Dmdeling og ikke om Udstyling og kun giver Regler for det Tilfælde, at Dmdeling finder Sted, og ikke for det Tilfælde, at Udstyling finder Sted, saa kan Ændringen meget godt falde bort. Hele Stykket er vistnok i og for sig overflødig, og det viser sig altsaa, at den gamle Regel om, at Overflødigheder udi Love ere skadelige, holder Stik; Flertallet skal slet Intet have imod, at det gaar ud, thi Ønsket om, at det skulde optages, skriver sig i Birkeligheden ikke fra Flertallets Medlemmer. Men i Øvrigt tror jeg rigtig nok, at Ændringsforslaget i og for sig er aldeles rigtig affattet. Den ærede Landstingsmand bemærkede, at det var dog vel for det Første tvivlsomt, om det virkelig hidtil var Udstykningslovgivningen, der var kommen til Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor Fæstegaarde afhændedes til Selveiendom. Han sagde, at det var jo muligt, at Godseieren, allerede forinden Salg finder Sted, havde gjort Brug af sin Dmdelingsret og frataget et Stykke, og at det i saa Fald ikke var Udstykningslovgivningen, der var kommen til Anvendelse, men Dmdeling. Ja, dette er ganske rigtig, men det synes at undgaa den ærede Landstingsmands Dmærksomhed, at, hvor Godseieren saaledes forinden Gaardens Salg fra Godset igennem Dmdelingsretten har fradraget et Stykke Jord, der er Udskillelsen foregaaet, og der kan han kun sælge Resten af Gaarden; men naar nu denne Rest af Gaarden sælges fra Godset, saa bliver det tilvise netop Udstykningslovgivningen og ikke Dmdelingsretten, der kommer til Anvendelse. Med Ære bemærkede den ærede Landstingsmand

netop selv, at Udstykningslovgivningen kun da kunde finde Anvendelse, naar Gaarden solgtes som Helhed, uden at der forinden var foregaaet nogen Dmdeling og Oplosning af dens Jorder, og man i slikt Tilfælde betingede sig af Kjøberen, at han atter skulde sælge tilbage igjen til Eieren visse Dele af den. Han tilføiede, at dette vilde være et sjældent Tilfælde, og deri har den ærede Taler fuldkommen Ret, og netop derfor tager Ændringsforslaget ikke Hensyn til samme, hvorimod vi have haft de almindelige Tilfælde for Øie, og givet Regel for disse. Sælger man hele Gaarden, som den er i Salgsøiebillet, eller sælger man en Parcel af den, medens Resten forbliver under Godset, saa falder Forholdet ind under Udstykningslovgivningen. Jeg tror derfor at turde sige, at Ændringsforslaget vistnok i og for sig ikke lider af de Mangler, som ere blevne gjorte gjældende imod det. Jeg har dermed ogsaa bevareret en anden Ændring, som det ærede Medlem gjorde om, at Forstaaelsen af Ordene „med Hensyn til den Jord, som er Gjenstand for Afhændelse“, foreløb ham tvivlsom. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem i det Mindste vil have set, hvad der har været Udvalgets Flertals Mening, og i Øvrigt siger jeg ved denne Leilighed som bestandigt til det ærede Medlem, at skulde der være nogen Ændring, som han ønskede, saa stod det ham jo frit for at stille Ændringsforslag. — Bort Ændringsforslag til § 3 var saa lykkelig at finde det ærede Medlems ubelte Bisid, og jeg kan altsaa, da jeg kun svarer det ærede Medlem paa hans Anker og Klagemaal, forbigaa dette. — Derimod forholdt det sig ikke saaledes med § 4, hvor der findes et fortvilet Ord, nemlig „Fæstejord“, som det ærede Medlem i og for sig fandt „mystisk“, hvilket vel vil sige uklart og utydeligt; og da det ærede Medlem ønskede et Svar fra „den ærede Ordfører“, om Meningen deraf maatte være Bondejord, og jeg dertil svarede ja, saa blev Sagen rent gal, thi saa skulde Paragrafens Indhold gjøre et aabenhart Indgreb i Godseierens Eiendomsret. Jeg tror, at den ærede Landstingsmand her har taget ganske feil, og at han, medens han veed saa fortrinligt at give sine egne Tanker Ud-